

Al jarenlang ben ik actief in de mediawereld en dan met name met christelijke media. De belangrijkste christelijke media zijn niet de boeken of tijdschriften. God wil juist jou en mij gebruiken om Zijn boodschap uit te zenden. Laat ik beginnen met een stukje geschiedenis. Het begrip ‘media’ vindt zijn oorsprong in het Latijnse woord medium, dat een afgeleide is van medius dat ‘midden’ betekent. Vanaf de 16e eeuw werd het gewoon om dit woord te gebruiken voor ‘de manier om iets over te dragen of te beïnvloeden’¹. In 1919 schrijft A.J Wolfe in zijn boek *Theory and Practice of International Commerce* voor het eerst over ‘communicatie media’: telegrammen, telefoons en de post.

Vier jaar later wordt het begrip ‘massa media’ geboren als aanduiding voor alle communicatiemiddelen (zoals kranten, radio en films) die bedoeld zijn om een groot publiek te bereiken. Wie tegenwoordig het woordenboek raadpleegt, vindt bij medium de betekenis van ‘drager’ of ‘overdrager’. Dat hoeft niet per se een persoon of communicatiemiddel te zijn. In de natuurkunde bijvoorbeeld is ‘lucht’ een drager van geluid, omdat geluidsgolven zich door de lucht voortplanten. De volgende drie woorden uit het verhaal hierboven moet je even onthouden: midden, drager, voortplanten. Deze woorden bepalen ons namelijk bij de essentie van media. Zoals we in het vervolg van dit artikel zullen zien, gaat er een grote, geestelijke dimensie achter deze woorden schuil.

In het midden

Media staan ‘in het midden’, tussen de zender en de ontvanger. Als drager van een boodschap zijn zij in staat die boodschap ‘voort te planten’ en kunnen zij op die manier de ontvanger beïnvloeden. We hebben in het leven dus altijd met media te maken en ook in de Bijbel kunnen we niet om media heen. Daarin ontdekken we dat God vooral mensen gebruikt als medium om het Evangelie te verspreiden, in het bijzonder de Mens Jezus Christus.

God is de Zender, Hij zond Zijn eniggeboren Zoon naar deze wereld – deze wereld is dus de ontvanger. Weliswaar heeft de wereld Hem en Zijn Boodschap niet ontvangen c.q. begrepen (Joh1:5), toch heeft de

Boodschap zich wel voortgeplant. Zelfs zodanig dat het Christendom zich tegenwoordig de grootste religie op aarde mag noemen. Christus is in dit verband het medium, Hij is de volmaakte drager van Gods Boodschap. Hij staat in het midden, tussen God en mensen, en wordt in de Schrift ook wel de ‘Middelaar’ genoemd (1Tim2:5) – mediator in het Engels (daar heb je weer het woord ‘media’).

Hoewel Christus in de Bijbel het belangrijkste Medium van God is, is Hij zeker niet het enige medium. Denk aan Mozes. Hij fungeerde niet alleen als medium tussen God en het volk Israël, maar moest ook Gods boodschap naar farao brengen. Als geen ander heeft hij daarbij ondervonden dat het allesbehalve eenvoudig is om ‘drager’ te zijn van Gods boodschap. Overigens komen we in de geschiedenis van Mozes nog veel meer ‘media’ tegen. De wet, de tabernakelschatten, de feesten en zelfs de priesters: zij waren allemaal media, boodschappers. Of, zoals de Schrift het zelf zegt: ‘schaduw van de toekomstige dingen’ (Kol2:17; Heb8:5). Het ging ten diepste niet om deze zaken zélf, maar om de boodschap die zij droegen – de boodschap van de toekomstige dingen. Die gaf het medium zijn kracht en waarde.

Dragen en voortplanten

Dit is een belangrijke les: het medium is onderworpen aan de boodschap. Het gaat nooit om het ding zelf! Zo is eigenlijk de gehele schepping een medium waardoor God Zichzelf openbaart aan de mensen. ‘Want de dingen van Hem die onzichtbaar zijn, worden

¹ *Webster’s World Histories*, Merriam-Webster Inc, Springfield, Massachusetts, 1989.

• door Ruben Hadders

GODS MEDIA, WIE IS TOT DEZE DINGEN BEKWAAM?

sinds de schepping van de wereld uit Zijn werken gekend en doorzien, namelijk én Zijn eeuwige kracht én Zijn Goddelijkheid, zodat zij niet te verontschuldigen zijn' (Rom 1:20). De bomen in het veld, de vogels in de lucht, de sterren aan de hemel, zij getuigen allemaal op unieke wijze van de Schepper. Zij zijn een medium van 'de dingen die boven zijn' (Kol3:12). Maar het belangrijkste medium in de schepping zijn wij zelf. God – 'Die wil dat alle mensen zalig worden en tot kennis der waarheid komen' (1Tim2:4) – wil jou en mij gebruiken als dragers van het evangelie. Dat is onze taak! Paulus schreef zelfs 'wee mij, als ik het evangelie niet verkondig!' Door ons verspreidt God overal 'de geur van

Zijn kennis. (2Kor2:14). Daar gaat het namelijk om in het leven: God te kennen (Joh 17:3). Om die reden zijn wij volgens de apostel 'een aangename geur van Christus' (vs.15). We hebben geur van Gods kennis opgesnoven en ademen deze als het ware weer uit naar de mensen die op ons pad worden gebracht. Althans, zo zou het moeten zijn. De praktijk is helaas vaak anders. De apostel stelt dan ook de indringende vraag: 'Wie is tot deze dingen bekwaam?' Het is nog niet zo eenvoudig om een drager van het evangelie te zijn. Denk aan een foto. Een foto zegt meer dan duizend woorden, volgens een bekend spreekwoord. En dat is waar, maar het is dan wel van belang dat deze wordt afgedrukt op goed, glanzend

papier. Als je een foto op toiletpapier zou afdrukken dan verliest zij haar glans en kracht. Met andere woorden: het medium moet in staat zijn de boodschap goed over te brengen.

In het midden

Dat begint, bij de mens die een medium van God wil zijn, met onderwerping - een woord dat helaas uit ons christelijke woordenboek verdwenen lijkt te zijn. We zullen ons volledig moeten onderwerpen aan God. Helaas erkennen we Hem vaak wel als 'Here', maar weigeren we Hem om één of andere reden om daadwerkelijk Here te zijn in ons leven. We moeten goed beseffen dat als Hij onze Here is, wij dus aan Hem onderworpen

zijn. Zoals Paulus schrijft: 'Het leven is voor mij Christus' (Fil2:21). Wij zijn niet meer van onszelf! 'U bent immers duur gekocht. Verheerlijk daarom God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn' (1Kor6:19,20).

Onderwerping dus, daar begint het mee. Vervolgens is het zaak dat wij God leren kennen. Daarbij gaat het niet, zoals ten onrechte door sommigen gedacht wordt, om droge theorie. Misschien weten we alle goede antwoorden in de Nationale Bijbelquiz, dat wil nog niet zeggen dat we God echt kennen. Nee, we zullen gemeenschap met Hem moeten hebben (d.i. één met Hem moeten worden), met Hem moeten wandelen. Dan zullen we steeds meer ontdekken van Wie Hij is, wat Hij wil met ons leven en hoe Hij Zich openbaart in de Schepping. Een prachtige wandeling is dat, langs alle vergezichten van het leven, waarbij we hetzelfde zullen ervaren als de Emmaüsgangers, die na hun wandeling met de Here Jezus tegen elkaar zeiden: 'Was ons hart niet brandend in ons, toen Hij onderweg tot ons sprak en voor ons de Schriften opende?' (Luk 24:32). Doordat zij Christus hadden leren kennen was hun hart in vuur en vlam komen te staan. En wat was het gevolg? Zij keerden terug naar Jeruzalem en verkondigden: 'de Heere is werkelijk opgewekt!'

Het was voor de Emmaüsgangers nauwelijks een keuze te noemen om terug te gaan naar Jeruzalem en om te getuigen van hun opgestane Here. Zij dachten er waarschijnlijk nauwelijks over na, ze konden gewoon niet anders, zó vol waren zij van hun ontmoeting met Christus. De kennis van Hem had hun harten vervuld en de rest ging als vanzelf.

Dat geldt ook voor ons. Als wij een medium van God willen zijn, hoeven wij slechts Hem te zoeken. Dat is onze enige taak. Zoals God tegen Israël zei: 'Zoek Mij en leef!' (Am5:4). Hij zal de rest in ons doen, 'zowel het willen als het werken, naar Zijn welbehagen' (Fil2:13). Het probleem is dat wij graag zoveel zélf willen doen. We kunnen haast niet geloven dat God alles doet en dat wij

slechts op Hem hoeven te vertrouwen. 'Dat is te makkelijk', zeggen we dan. Maar in de praktijk blijkt vertrouwen op God, je volledig aan Hem overgeven, het moeilijkste wat er is. Toch is het van cruciaal belang dat we dit leren, want alleen dan zullen we in staat zijn op krachtige wijze het Evangelie over te dragen aan hen die God nog niet kennen als hun Hemelse Vader. Nieuw leven kan zich alleen door ons voortplanten als we zelf in het nieuwe leven wandelen (Rom6:4).

Wat dragen wij uit?

Er gaat wat van ons uit, hoe dan ook. De vraag is alleen: wat? Ruiken de mensen om ons heen de aangename geur van Christus? Horen zij Gods stem klinken uit onze mond? Met andere woorden: zijn wij 'Gods media' – op welke wijze dan ook? Als dat niet het geval is en wij onszelf wel 'christen' noemen, hoe zullen de mensen om ons heen dat dan opvatten? Als wij zelf in weinig verschillen van de wereld, behalve misschien in onze kerkgang op zondag, wat voor signaal geven wij dan? Dit zijn ernstige vragen. Want nogmaals: er gaat altijd wat van ons uit. Mensen zien in ons hoeverre we ons geloof daadwerkelijk serieus nemen. Als wij het niet zo nauw nemen met het geloof, waarom zouden anderen dat dan wel doen? Als mediamaker weet ik dat een medium, bijvoorbeeld een website of tijdschrift, alleen dan goed in de markt gezet kan worden, als het zich onderscheidt van andere media. Kortom: durf anders te zijn! 'Wees voor de gelovigen een voorbeeld in wat je zegt, in je levenswijze, in liefde, geloof en zuiverheid' (1Tim4:12). De wereld heeft dringend behoefte aan zulke voorbeelden, aan mensen die 'Gods media' zijn. De grote vraag is: wie is tot deze dingen bekwaam?

Ruben Hadders (25) is journalist en mediamaker en oprichter van de stichting Jongeren & De Bijbel. Al vanaf jonge leeftijd probeert hij mensen bekend te maken met Gods woord door middel van media. Meer informatie op www.jongerenendebijbel.nl.